

Creșterea în Hristos

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Isaia 35:10; Marcu 10:45; Romani 6:12-23; Efeseni 6:12; Coloseni 1:16; 2:15; Galateni 4:1-11.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.” (Coloseni 2:15)

Gândul central: Biruința obținută de Domnul Hristos pe cruce ne arată cât de mare poate fi biruința creștinului.

Adăugirea adusă punctelor fundamentale de credință ale bisericii și votată cu ocazia Sesiunii Conferinței Generale din 2005, poartă titlul „Creșterea în Hristos”. Din această denumire putem desprinde următoarele idei semnificative: Domnul Isus a înfrânt puterile demonice și forțele răului; prin El, este posibilă biruința asupra acestor puteri și asupra manifestărilor lor din trecutul unui om; există câteva condiții necesare pentru ca omul să dobândească această biruință.

Vom studia aceste idei pe parcursul următoarelor trei studii. Săptămâna aceasta, vom studia despre natura biruinței câștigate de Hristos la cruce. Prin această biruință asupra păcatului și asupra tuturor forțelor care luptă împotriva omului și împotriva lumii create de Dumnezeu, Domnul Hristos a dobândit mântuirea noastră.

Pe măsură ce înțelegem mai bine ce a făcut Hristos pentru noi, suntem mai bine pregătiți să înțelegem binecuvântările de care ne putem bucura chiar și în viața aceasta. Biruința Sa poate fi și a noastră dacă o cerem personal, deoarece trebuie să ne însușim tot ce a făcut Isus pentru noi. Biruința nu îi este oferită nimănui în mod automat.

Creștinismul este religia răscumpărării. El susține că omul este salvat de degradarea adusă de păcat prin ceea ce a făcut pentru el altcineva, adică Domnul Isus. Religia creștină nu este o religie a legii, în care omul poate scăpa de condamnare prin eforturile sale de a face fapte bune. Este o religie a răscumpărării, întrucât, potrivit Bibliei, fără Hristos, noi suntem robi ai păcatului (Ioan 8:34) și ne aflăm sub condamnarea la moarte (Romani 6:23). Noi nu putem ieși singuri din această stare. Situația în care se află păcătosul impune o intervenție din exterior, iar intervenția aceasta presupune plățirea unui preț. Potrivit învățăturii clare a Noului Testament, prețul acesta a fost moartea lui Isus pe cruce.

1. Ce ne spun despre răscumpărare pasajele următoare?

Isaia 35:10 _____

Marcu 10:45 _____

Galateni 4:4,5 _____

Tit 2:14 _____

Evrei 9:12 _____

1 Petru 1:18,19 _____

Din perspectiva Noului Testament, moartea răscumpărătoare a lui Isus Hristos este sacrificială și înlocuitoare. El S-a așezat în locul nostru, S-a jertfit în locul nostru și a suferit de dragul nostru soarta noastră, pentru ca noi să nu mai avem parte de ea. Unii resping ideea aceasta fiindcă nu pot accepta gândul ca un om să sufere în locul altui om (în special în locul unuia care este vinovat), dar ea este esența mesajului Evangheliei.

„Așadar, când vorbește despre răscumpărare, Noul Testament vrea să spună că Hristos a plătit prețul de răscumpărare ... În măsura în care prețul plătit trebuie să corespundă achiziției făcute, lucrul acesta indică o echivalență, o substituie.” (Leon Morris, *The Apostolic Preaching of the Cross*, pag. 61)

Gândește-te la câteva lucruri din viața ta pe care le consideri imposibil de schimbat, în dreptul cărora ești convins(ă) că nu poți face nimic. Gândește-te acum că nu putem face absolut nimic pentru a ne salva singuri. Cum ne ajută gândul acesta să înțelegem ce a făcut Domnul Hristos pentru noi pe cruce? Ce impact ar trebui să aibă asupra vieții noastre conștientizarea acestui fapt?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupeii să descrie biruința desăvârșită obținută de Hristos pe cruce asupra păcatului și asupra tuturor puterilor și tradițiilor care îi țin sclavi pe oameni.

La nivelul sentimentelor: Să se bucure de triumful lui Hristos asupra puterilor răului din lume și din viața lor personală.

La nivel practic: Grupa să devină una cu Hristos, să se îmbrace cu armura Sa și, în cooperare cu El, să lupte pentru salvarea oamenilor.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Biruință desăvârșită

- A. Ce amăgiri ale lui Satana a demascat Hristos la cruce?
- B. Ce filosofii, tradiții și puteri sociale și politice înșelătoare îi înrobesc pe locuitorii pământului? În ce mod ne oferă biruința lui Hristos puterea de a birui aceste forțe?

II. Sentimente: Bucurie pentru biruința Sa

- A. Ce asigurare are credinciosul care își pune încrederea în triumful lui Hristos la cruce?
- B. Cu toate că mai avem încă de dus bătălii împotriva răului, ce motive avem să fim încrezători și să-L laudăm pe Dumnezeu pentru biruința Sa în acest război universal?

III. Practic: Bătăliile Domnului

- A. Cum ne putem alătura lui Hristos în lupta finală împotriva forțelor rele?
- B. De ce este important pentru Hristos să-i trimită pe ucenicii Săi ca ambasadori și ostași în conflictul care se desfășoară aici, pe pământ?

Rezumat: La cruce, Hristos a obținut biruința asupra răului și a demonstrat că acuzațiile aduse de Satana la adresa guvernării lui Dumnezeu sunt false.

Când înțelegem că răscumpărarea este eliberarea dintr-o formă de sclavie care necesita o intervenție exterioară, tragem concluzia că omul păcătos este ținut ostatic de o forță sau de o putere mai mare decât el. Dar trebuie mai întâi să răspundem la întrebarea următoare: Ce putere îl ține rob pe omul păcătos?

2. Studiază Romani 6:12-23. Observă că în versetele 18, 20 și 22, Pavel vorbește despre libertate („slobozenie”). În ce context? Ce vrea să spună el aici?

Studiu 5

Gândește-te ce spune Pavel în acest pasaj și în Romani 6:1-11. La început, el arată ce se întâmplă cu ocazia botezului creștin și apoi prezintă câteva lucruri care trebuie să moară împreună cu Hristos la botez. După aceea, îl îndeamnă pe creștinul care a devenit una cu Hristos să dea dovadă că acum este robul lui Hristos, Cel care l-a eliberat de sub puterea păcatului.

Ideea principală transmisă aici de Pavel este aceea că, prin Hristos, putem fi eliberați de puterea înrobitoare a păcatului, oricât de mult a fost coruptă de păcat firea noastră. Există oare vreun om care să nu fi văzut cât de distrugătoare poate fi această robie, care să nu fi văzut oameni ruinați de păcat, există vreun om care să nu se fi luptat cu puterea păcatului manifestată în viața lui? Păcatul este, cu siguranță, cel mai mare dușman cu care avem de luptat.

Dar și mai rău este faptul că robia aceasta nu a fost impusă în mod exclusiv din exterior, ci vine și din interiorul nostru. Cum putem fi eliberați de o robie care vine dinăuntru, din însăși natura noastră?

După cum se afirmă în versetele de mai sus, soluția se găsește numai în puterea lui Isus care a obținut biruința pentru noi și care ne oferă puterea de a birui. Prin Hristos, noi suntem iertați de păcate și, mai mult decât atât, murim față de ele și suntem eliberați de ele. Ele nu ne mai domină. Făgăduințele acestea sunt uimitoare, sunt impresionante și fiecare om care mărturisește Numele lui Hristos trebuie să ceară împlinirea lor în dreptul lui.

Care a fost experiența ta cu puterea înrobitoare și brutală a păcatului? Cum te poți deprinde să te prinzi de făgăduințele minunate ale eliberării prin Isus?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: În cadrul marii lupte dintre bine și rău, crucea este simbolul biruinței asupra păcatului. Deși lupta continuă și devine tot mai intensă, credinciosul crește în credință în cadrul acestui conflict, pe măsură ce revendică biruința lui Hristos.

Studiul din săptămâna aceasta se ocupă de diferitele aspecte ale jertfei aduse de Hristos pe cruce. Biruința Sa asupra păcatului a fost totală, dar creștinul se mai găsește încă pe câmpul de luptă, confruntându-se zilnic cu păcatul și cu multele lui consecințe.

În secțiunea introductivă, este important să începeți să analizați dinamica acestei lupte și să descoperiți cum este posibil să ducem o viață creștină în pofida conflictului cu păcatul.

Discuție introductivă: Există multe tipuri de provocări și de lupte. Unele lupte sunt de tip individual. Mulți consideră că persoanele dependente au de luptat cu obiceiurile lor rele și se folosește expresia „omul acesta se luptă” cu fumatul, spre exemplu. De asemenea, există lupte colective, ca în cazul unui război pentru apărarea patriei.

Atât în cazul luptei individuale, cât și în cazul războiului, scopul este obținerea victoriei și înfrângerea dușmanului.

Dacă luăm în considerare dinamica generală a luptei, observăm că există întotdeauna două forțe opuse care se confruntă pentru câștigarea „premiului”. O altă trăsătură comună este existența unui plan sau a unei strategii de luptă și a unor participanți angajați în război.

O etapă importantă a conceperii planului de luptă este realizarea unui inventar cu necesarul de mijloace pentru obținerea biruinței. Aceste mijloace împreună cu planul de luptă sunt cruciale pentru victorie.

Pe lângă strategia de luptă, echipamentul adecvat și dorința de a obține victoria, mai există alte câteva elemente importante care nu pot fi ignorate. Interveniile cu veteranii de război arată că rolul credinței, al rezistenței și al spiritului de echipă sunt esențiale pentru a birui în luptă.

Scriptura arată că lupta spirituală dintre Dumnezeu și Satana a început în cer între Lucifer și Mihail. După cum se arată în una dintre lecțiile anterioare, primii oameni s-au supus puterii răului și păcatul a intrat în lumea noastră. Din acel moment, conform Bibliei, a intrat în vigoare un plan de luptă împotriva păcatului.

Biblia arată că omenirea se află sub stăpânirea forțelor răului care caută să ne înrobească și să ne distrugă. Marea luptă este urmarea intervenției Domnului împotriva lor. Vestea bună este că, după jertfa Sa, biruința împotriva lor este asigurată, chiar dacă lupta continuă. Conflictul este dramatic, este universal și este aprig, dar biruința este a lui Dumnezeu, iar noi putem avea parte de ea, prin credință.

3. Ce ne spun următoarele versete despre realitatea acestei lupte? Ce speranță și ce făgăduințe găsim în ele? 1 Ioan 3:8; 5:19; Ioan 12:31; 16:11; Efeseni 6:12; Coloseni 1:16; 2:15; Romani 8:38,39.

Mulți oameni din secolul al XXI-lea nu cred decât în ceea ce susține știința. Ei privesc lucrurile dintr-o perspectivă strict naturalistă, singura pe care o consideră validă. Ideea că lumea ar fi populată de forțe ale răului și că ar fi dominată de puteri demonice ostile este considerată de ei o rămășiță a unei epoci a superstițiilor și a ignoranței. Totuși Biblia așază sub denumirea de „domnii” și „stăpâniri” o varietate de forțe ostile, incluzându-le în realitatea lumii noastre. Concepția biblică încorporează concepte naturaliste și științifice, dar nu le așază la temelia tuturor cunoștințelor despre realitate. Viziunea Bibliei asupra lumii este suficient de largă pentru a cuprinde și conceptul de supranatural.

Spre exemplu, în Romani 8:38, cuvântul grecesc tradus cu „stăpâniri” este *archai*, care poate avea sensul atât de „autorități civile”, cât și de „puteri supranaturale rele care încearcă să îi ia pe oameni în stăpânire”. În Efeseni 6:12, expresia „stăpânitorilor întunericului acestui veac” poate fi tradusă și prin „conducătorilor acestei lumi întunecate”.

„Este clar că Pavel se referă la spiritele rele care exercită un anumit grad de autoritate asupra lumii. Compară cu expresia «stăpânitorul lumii acesteia», care îl descrie pe Satana, în Ioan 12:31; 14:30; 16:11. Faptul că Diavolul este o ființă era un fapt la fel de clar și pentru Ioan (Apocalipsa 2:10; 12:10).” (*Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, pag. 1044)

Ce forme de manifestare ia realitatea marii lupte în viața ta? În ce aspecte simți intensitatea acestei lupte? Care este singura cale prin care poți fi înfrânt(ă) în această luptă, deși ai promisiunea biruinței obținute de Domnul Hristos în dreptul tău?

Noi trăim în perioada de după cruce și de după biruința lui Hristos asupra răului, păcatului și morții. Să luăm în considerare acum armele spirituale pe care le avem la dispoziție în marea luptă dintre bine și rău. Biruința este posibilă doar dacă ne dotăm cu echipamentul spiritual alcătuit din credință, rezistență și conlucrare cu Isus Hristos, Biruitorul.

Întrebări pentru discuție

1. Ce text biblic din studiul din săptămâna aceasta ne încurajează în lupta pe care o ducem împotriva răului?
2. Care este semnificația biruinței lui Hristos pe cruce? Ce înseamnă aceasta pentru viața noastră zilnică?

2. APROFUNDEAZĂ!

Contextul istoric al epistolei lui Pavel către romani ne descoperă atitudinea sa pastorală și, de asemenea, calitatea sa de pedagog în activitatea de instruire a noilor convertiți cu privire la viața nouă pe care trebuiau să o ducă prin Hristos. Instruirea aceasta face obiectul capitolului 6 din Romani. Citiți câte un fragment din acest capitol și discutați în grupă exemplele prin care Pavel încearcă să ilustreze modul în care putem să creștem în credință și să trăim viața de creștin în lumina biruinței obținute pe cruce de Domnul nostru.

Comentariu biblic

I. Botezul, moartea și viața

(Recitește împreună cu grupa Romani 6:1-11.)

La începutul capitolului 6 din Romani, Pavel își exprimă dezacordul față de ideea greșită pe care se pare că o aveau la data aceea unii membri ai bisericii din Roma. Concluzia lor era că, dacă harul e revărsat în măsură mai mare de fiecare dată când cineva păcătuiește, atunci trebuie să păcătuim ca să beneficiem de mai mult har. Pavel apelează la ilustrația botezului pentru a respinge această concluzie greșită și totodată pentru a arăta cum trebuie să fie viața nouă în Hristos.

În biserica primară, botezul era dovada mărturiei personale de credință și a renunțării la vechiul stil de viață, viața fără Hristos.

Prin prezentarea acestei experiențe spirituale din viața celui convertit, Pavel își propune să discute mai detaliat concepția despre stilul de viață de dinainte și de după convertire și implicațiile acestei concepții pentru noul credincios în Hristos.

Cuvântul *archai* tradus cu „stăpâniri” poate avea sensul de „autorități civile”, dar și de „puteri supranaturale care încearcă să ia în stăpânire viața oamenilor”. Un alt cuvânt este *stoicheia* – „elemente” sau „substanțe elementare ori principiu elementar”. Contextele ne dezvăluie alte aspecte ale lumii căzute din care am fost răscumpărați prin biruința de la cruce.

4. De ce alte lucruri am fost eliberați prin Isus, în afară de eliberarea de puterile rele? Coloseni 2:8,14,20; Galateni 4:1-11, în special versetele 3 și 9.

Termenul „puteri” utilizat de Pavel, pare a adăuga lângă sensul de „ființe spirituale” și pe cel de „forțe, sau puteri care stăpânesc peste viața oamenilor, dar nu sunt divine”: puterea politică sau socială, puterea tradiției și chiar puterea religioasă. Cuvântul *stoicheia* („învățăture începătoare”) din Galateni 4:3,9 se referă la sistemul de învățăture păgâne din care fuseseră scoși creștinii galateni. Este utilizat și cu referire la unele aspectele ale sistemului de legi iudaice antice, iar în Coloseni 2:8,20, se referă metaforic la principiile filosofice ale lumii.

„În Isaia 24:21, expresia «pe pământ, pe împărății pământului» ne lasă să înțelegem că «în cer, oștirea de sus» se referă la Satana și la îngerii răi. Pavel îl numește pe Satana «domnul puterii văduhului» (Efeseni 2:2), iar pe conducătorii nevăzuți ai răului îi numește «stăpânitorii întinericului acestui veac ... care sunt în locurile cerești» (Efeseni 6:12). În 1 Corinteni 15:24,25, Pavel vorbește despre faptul că Hristos a supus toate aceste puteri. Isaia prevede timpul în care îngerii răi și oamenii răi vor suferi cu toții pedeapsa – vezi Matei 25:41; 2 Petru 2:4,9; Apocalipsa 20:10-15.” (Comentariul biblic AZȘ, vol. 4, pag. 198, 199)

Biblia ne învață că viața este stăpânită de o varietate de puteri, atât personale, cât și impersonale. Fără Hristos, omul rămâne la discreția lor, indiferent de forma pe care o au. Presiunile momentului, frica de viitor și exigențele vieții, ale societății, ale tradiției și ale ideologiei pot exercita o influență care să ne despartă de Domnul. Însă, prin Hristos, noi am fost eliberați de păcate și de robia față de aceste „puteri”. Avem nevoie să înțelegem în ce constă biruința Sa și să o cerem și în dreptul nostru.

Pe lângă realitățile supranaturale din lumea noastră, cu ce alte forțe și influențe te lupți, cu ce forțe și puteri ostile ție și credinței tale te confrunți? Mai întâi, e nevoie să identifici care sunt ele și apoi să ceri împlinirea făgăduințelor pe care le ai prin Isus ca să poți câștiga biruința asupra lor.

Pavel spune că botezul înseamnă înmormântarea tuturor lucrurilor legate de viața anterioară. El este actul prin care credinciosul se unește cu Hristos. După cum Hristos a înviat din morți „prin slava Tatălui”, tot la fel acum, prin botez, are loc o înmormântare a omului vechi și, la fel ca la înviere, o înnoire a vieții.

Versetul 11 prezintă atitudinea și concepția despre noul stil de viață: „Tot așa și voi înșivă socotiți-vă morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru.”

De discutat: De ce este greșită ideea că ar trebui să păcătuim mai mult ca să avem parte de mai mult har? Ce înseamnă să fim morți față de păcat și vii pentru Hristos? Cum se împlinește acest adevăr la botez?

II. Arme, unelte și instrumente

(Recitește împreună cu grupa Romani 6:12-14.)

Invită-i pe membrii grupei să citească Romani 6:12-14 în mai multe versiuni ale Bibliei (dacă sunt disponibile). Observați cum sunt traduse în aceste versiuni expresiile „unelte ale nelegiurii” și „unelte ale neprihănirii” din versetul 13. *Noua Traducere Românească* a Bibliei redă astfel acest pasaj: „Deci păcatul să nu mai domnească în trupurile voastre muritoare, așa încât să ascultați de poftele lui! Să nu mai dați mădularile voastre păcatului, ca unelte ale nedreptății, ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca unii care ați fost aduși de la moarte la viață și dați-vă mădularile voastre lui Dumnezeu, ca instrumente ale dreptății, pentru ca păcatul să nu mai domnească asupra voastră, întrucât voi nu sunteți sub Lege, ci sub har!”

De discutat: În ce fel ne ajută cuvintele *unealtă, instrument, mădular* folosite în aceste versiuni ale Bibliei să înțelegem mai bine cât din noi înșine trebuie să-I predăm lui Dumnezeu și cum ar trebui să ne trăim viața?

III. Robi ai lui Dumnezeu

(Recitește împreună cu grupa Romani 6:15-23.)

Pavel întrebuintează o ilustrație sugestivă și frapantă pentru a arăta ce înseamnă a trăi o viață nouă în Hristos. În zona în care trăia, la fel ca în multe părți ale lumii de la data aceea, a fi sclav însemna a nu avea control asupra niciunui aspect al vieții. Toată atenția și energia sclavului erau îndreptate spre stăpânul său. El nu avea niciun drept, ci era considerat un bun al stăpânului său.

Hristos a venit în lume ca să nimicească lucrările Diavolului (Evrei 2:14) și a făcut acest lucru la cruce. Dar, dacă El l-a înfrânt pe Diavol și a înfrânt domniile și stăpânirile, atunci noi de ce ne mai luptăm cu ele? De ce mai are Diavolul libertatea de a da târcoale ca un leu care răcește și caută pe cine să înghită?

5. Care sunt cele trei verbe folosite de Pavel în Coloseni 2:15 pentru a descrie ce s-a întâmplat la cruce? Ce înțelegem de aici?

Hristos „a dezbrăcat domniile” („a dezbrăcat de putere domniile” – NTR) Cuvântul *apekduomai* are sensul propriu de „a dezbrăca pe cineva de haine”. Putem înțelege că Hristos a luat armele domniilor, adică le-a dezarmat. Despre ce fel de arme este vorba aici? „Viața de biruință a lui Hristos, al cărei punct culminant a fost Calvarul, a rostit condamnarea în dreptul Diavolului. Masca lui a fost dată la o parte. Metodele lui de lucru au fost dezvăluite înaintea îngerilor și înaintea întregului univers. El a dat în vileag adevăratul caracter al acestuia ... Prin crucea Sa, Isus Hristos a dezbrăcat domniile și puterile întunericului de haina poziției și autorității lor ca domni ai acestei lumi și de armura puterii lor în lupta împotriva binelui.” (Comentariul biblic AZȘ, vol. 7, pag. 205)

6. Cum au fost făcute de ocară „puterile” la cruce? Ce realitate a fost descoperită? Ioan 8:44

Pavel folosește expresia *thriambeuo*, „sărbătoare”. Isus era pe cruce, suferind în aparență o mare înfrângere, dar Biblia o numește biruință! Biruința aceasta a dovedit că Satana este un ucigaș, așa cum afirmase Isus. Datorită crucii, în curând stăpânirea puterilor se va încheia complet și definitiv, când Hristos va nimici „orice domnie, orice stăpânire și orice putere” (1 Corinteni 15:24), iar ultimul vrăjmaș care va fi distrus va fi moartea (vers. 26). Până atunci, trebuie să rezistăm, să ducem lupta credinței prin puterea lui Dumnezeu, care este oferită tuturor celor care o cer.

După moartea lui Hristos, „Satana a văzut că masca sa a fost smulsă. Guvernarea sa fusese descoperită înaintea îngerilor necăzuți și înaintea universului cersc. El se descoperise ca ucigaș. Vărsând sângele Fiului lui Dumnezeu, el s-a detașat singur de simpatia ființelor cerești ... Și, pentru binele omului, existența lui Satana trebuie să continue. Omul, ca și îngerii, trebuie să vadă contrastul dintre Prințul luminii și prințul întunericului. El trebuie să aleagă cui vrea să slujească.” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, pag. 761)

Demn de remarcat este versetul 16: „Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?” Revenind la ilustrația botezului, Pavel afirmă că aceia care aleg să-L urmeze pe Isus iau această decizie neconstrânsi de nimeni. Ei aleg astfel un nou Stăpân și o nouă relație – de supunere și de slujire.

Remarcă diferența uriașă dintre consecințele vieții de rob al păcatului și consecințele vieții de rob al neprihănirii: „Și ce roade aduceați atunci? Roade de care acum vă este rușine, pentru că sfârșitul acestor lucruri este moartea. Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit, viața veșnică. Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru” (vers. 21-23).

De discutat: Invită-i pe membrii grupei să descrie în cuvintele lor diferența dintre plata pe care o primește cel ce slujește păcatului și „darul fără plată” pe care îl oferă Dumnezeu.

3. APLICĂ!

Împarte grupa în echipe de 3-5 membri.

Activitate: Cere-le echipelor să conceapă pentru un anumit grup-țintă un plan de luptă care să-i ajute să trăiască o viață nouă, activă și de continuă creștere în Hristos. Iată câteva exemple de grupuri-țintă: tinerii, membrii noi ai bisericii, bunicii etc.

Includeți în planul de luptă, la rubrica „Dușmanul”, domniile și stăpânirile despre care am studiat săptămâna aceasta și o listă cu mijloacele prin care putem obține biruința asupra lor.

La final, reunește echipele și cere ca un reprezentant al fiecăreia să prezinte planul de luptă.

4. ILUSTREAZĂ!

Materiale necesare: foi mici de hârtie, instrumente de scris.

Lipsește astăzi vreun membru al grupei voastre? Invită-i pe membrii grupei să scrie individual câteva cuvinte de încurajare pentru membrul respectiv și să i le înmâneze sau să i le trimită pe mail cât mai curând posibil. (Puteți realiza activitatea oral și le poți propune membrilor să-i facă o vizită, să-i trimită un e-mail sau să-i dea un telefon persoanei care lipsește.) Fiți astăzi, fiecare dintre voi, un „instrument” al neprihănirii!

Citește Ellen G. White, *Principiile fundamentale ale educației creștine*, cap. „Cartea cărților”; *Istoria mântuirii*, cap. „Spiritismul”; *Tragedia veacurilor*, cap. 31.

„Se dă o luptă nevăzută de ochii omului. Oștirea Domnului este pe teren, căutând să salveze suflete. Dar și Satana și oastea lui sunt la lucru, încercând orice cale cu putință să înșele și să nimicească. [...] Zi după zi, lupta merge înainte. Dacă ochii noștri s-ar putea deschide să-i vadă la lucru pe agenții binelui și pe cei ai răului, atunci n-ar mai fi flecăreală, ușurătate, glume și zeflemea. Dacă toți s-ar îmbrăca cu toată armura lui Dumnezeu și ar purta bărbătește bătăliile Domnului, s-ar câștiga biruința care ar face să tremure împărăția întinericului.” (Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 6, pag. 41)

„Când caută să ajungă în armonie cu Dumnezeu, oamenii constată că vrăjmășia împotriva crucii lui Hristos nu a încetat. Domniile și stăpânirile spiritelor nelegiuite din locurile nevăzute sunt gata de luptă contra tuturor acelor care doresc să respecte Legea cerului. Așadar, în loc să se întristeze din cauza persecuției, ucenicii lui Hristos ar trebui să se bucure, deoarece persecuția constituie o dovadă că merg pe urmele Domnului lor.” (Ellen G. White, *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pag. 29, 30)

Întrebări pentru discuție

1. Citește cu mai multă atenție Evrei 2:14,15. Moartea este descrisă aici ca mijloc de înrobire. Observă, de asemenea, și accentul pus pe frica noastră de moarte. De ce ne este atât de frică de moarte? În ce sens suntem robii morții? Ce este moartea pentru creștinul liber în Hristos?
2. Pentru unii oameni, ideea existenței forțelor demonice este doar o superstiție; alții însă trăiesc toată viața lor cu frica de aceste forțe. Cum pot creștinii să aibă o concepție echilibrată despre puterile demonice și totodată să înțeleagă ce a făcut Hristos pentru noi în lupta împotriva lor?
3. Ce exemple poți să dai despre modul în care forțele răului controlează și influențează diferite puteri ale lumii?
4. Cum ne ajută această concepție despre marea luptă să înțelegem existența neîntreruptă a răului, chiar și după biruința obținută de Hristos pe cruce?

Aruncă-ți pâinea pe ape!

Lucrarea Bisericii Adventiste prin intermediul radioului și al televiziunii este ilustrată foarte bine de cuvintele din Eclesiastul 11:1: „Aruncă-ți pâinea pe ape și, după multă vreme, o vei găsi iarăși!” Noi aruncăm *pâinea vieții* pe unde putem și ne rugăm ca lumea să beneficieze de ea.

Augustin Martinez nu înțelegea cartea lui Daniel, deși o studia de mai mult timp. Într-o noapte, a visat o ființă îmbrăcată în alb care i-a spus că în curând va înțelege. A doua zi de dimineață, când a deschis radioul, primele cuvinte pe care le-a auzit au fost: „După cum scrie în Daniel, capitolul 7...” Postul de radio era Vocea Speranței, în limba spaniolă. Augustin a ascultat cu atenție și a găsit răspunsuri la multe dintre întrebările lui. După un timp, a trimis o scrisoare postului de radio în care anunța că primise botezul împreună cu soția și cu fiul lor ca urmare a emisiunilor pe care le ascultase la radio.

Uneori, *pâinea vieții* sosește exact la timp pentru a salva un suflet disperat. Elena plecase de acasă când era adolescentă, să găsească dragostea pe care tatăl ei nu i-o arătase niciodată. Dar a găsit doar durere. S-a îmbolnăvit de SIDA. Boala s-a agravat, nu se mai putea descurca, așa că s-a întors la mama ei, singura persoană care o iubea necondiționat.

Maria, mama ei, a fost foarte îndurerată să o vadă cum suferă. Pentru că nu o putea ajuta, s-a hotărât să pună capăt suferinței ei și apoi să-și pună capăt zilelor. A luat pistolul din dulap și se îndrepta spre camera fetei, când a auzit la aparatul de radio, pe care atunci îl deschisese, următoarele cuvinte: „Isus îți înțelege durerea și suferința.” Uluită, Maria s-a oprit și a ascultat emisiunea. Cuvintele vorbitorului au alinat-o. La sfârșit, realizatorul a dat un număr de telefon. Maria l-a format imediat.

Un angajat al postului de radio le-a vizitat pe cele două femei și le-a citit făgăduințele încurajatoare despre dragostea fără margini a lui Dumnezeu. Elena a murit cu speranța de a-L vedea pe Isus venind a doua oară. Maria s-a botezat. Este convinsă că un înger a deschis aparatul de radio pentru ca și ea să poată auzi mesajul vieții și al speranței.

Darurile pentru misiune vor contribui la susținerea lucrării prin televiziune și radio. Nu putem ști acum câte binecuvântări va aduce pâinea pe care o aruncăm pe ape prin darurile și rugăciunile noastre. Dumnezeu le știe însă pe toate!

Frank Gonzalez este prezentator și director al postului de radio și televiziune adventist din California.

OCTOMBRIE

1. L. Apocalipsa 2:25
2. M. Apocalipsa 2:22
3. M. Apocalipsa 3:2
4. J. Apocalipsa 3:3
5. V. Apocalipsa 3:4
a. s. B. 18:49; CT. 18:41; IS. 18:43; MS. 18:56;
SM. 19:05; DJ. 19:01; AR. 19:08
6. S. Apocalipsa 3:8
a. s. B. 18:47; CT. 18:39; IS. 18:41; MS. 18:54;
SM. 19:03; DJ. 18:59; AR. 19:06
7. D. Apocalipsa 3:11
8. L. Apocalipsa 3:10
9. M. Apocalipsa 3:16
10. M. Apocalipsa 3:17,18
11. J. Apocalipsa 3:20
12. V. Apocalipsa 3:21
a. s. B. 18:37; CT. 18:29; IS. 18:30; MS. 18:43;
SM. 18:53; DJ. 18:49; AR. 18:55
13. S. Apocalipsa 4:11
a. s. B. 18:35; CT. 18:27; IS. 18:28; MS. 18:41;
SM. 18:51; DJ. 18:47; AR. 18:53
14. D. Apocalipsa 12:17
15. L. 1 Corinteni 1:7
16. M. Luca 10:33
17. M. Ieremia 30:17
18. J. Apocalipsa 13:8
19. V. Isaia 61:6
a. s. B. 18:25; CT. 18:17; IS. 18:17; MS. 18:30;
SM. 18:41; DJ. 18:37; AR. 18:42
20. S. Matei 13:16
a. s. B. 18:24; CT. 18:16; IS. 18:15; MS. 18:29;
SM. 18:40; DJ. 18:36; AR. 18:41
21. D. Efeseni 1:18
22. L. 1 Corinteni 15:54
23. M. Psalmii 119:50
24. M. Ezechiel 20:20
25. J. 2 Corinteni 6:11
26. V. 1 Ioan 3:16
a. s. B. 18:14; CT. 18:06; IS. 18:05; MS. 18:19;
SM. 18:30; DJ. 18:26; AR. 18:31
27. S. Efeseni 1:3
a. s. B. 18:13; CT. 18:05; IS. 18:03; MS. 18:17;
SM. 18:29; DJ. 18:25; AR. 18:29
28. D. Ioan 17:3
29. L. Psalmii 104:34
30. M. Iacov 1:5
31. M. Apocalipsa 17:14

NOIEMBRIE

1. J. Ioan 18:37
2. V. Proverbele 3:9
a. s. B. 17:04; CT. 16:56; IS. 16:54; MS. 17:08;
SM. 17:20; DJ. 17:16; AR. 17:20
3. S. Psalmii 55:17
a. s. B. 17:03; CT. 16:55; IS. 16:52; MS. 17:07;
SM. 17:19; DJ. 17:15; AR. 17:19
4. D. Geneza 18:14
5. L. Galateni 6:9
6. M. Coloseni 3:10
7. M. 2 Corinteni 4:16
8. J. Ioel 2:28
9. V. Iov 35:10
a. s. B. 16:56; CT. 16:48; IS. 16:44; MS. 16:59;
SM. 17:12; DJ. 17:08; AR. 17:11
10. S. Psalmii 143:1
a. s. B. 16:54; CT. 16:46; IS. 16:43; MS. 16:57;
SM. 17:10; DJ. 17:06; AR. 17:03
11. D. Isaia 43:2
12. L. Ioan 3:8
13. M. Psalmii 68:35
14. M. Ioan 14:27
15. J. Deuteronomul 32:4
16. V. Ioan 15:11
a. s. B. 16:48; CT. 16:40; IS. 16:36; MS. 16:51;
SM. 17:04; DJ. 17:00; AR. 17:03
17. S. Coloseni 3:2
a. s. B. 16:47; CT. 16:39; IS. 16:35; MS. 16:50;
SM. 17:03; DJ. 16:59; AR. 17:02
18. D. Isaia 43:18,19
19. L. 1 Corinteni 13:8
20. M. Efeseni 4:32
21. M. 2 Tesaloniceni 1:10
22. J. Filipeni 3:17
23. V. Proverbele 10:22
a. s. B. 16:43; CT. 16:35; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 16:59; DJ. 16:55; AR. 16:57
24. S. Psalmii 95:2
a. s. B. 16:42; CT. 16:34; IS. 16:29; MS. 16:44;
SM. 16:58; DJ. 16:54; AR. 16:56
25. D. Proverbele 25:11
26. L. Evrei 10:19
27. M. Galateni 3:13
28. M. Ieremia 33:6
29. J. Isaia 65:23
30. V. Psalmii 69:5
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:25; MS. 16:40;
SM. 16:55; DJ. 16:51; AR. 16:52

DECEMBRIE

1. S. Proverbele 23:7
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:24; MS. 16:40;
SM. 16:53; DJ. 16:51; AR. 16:52
2. D. Psalmii 61:3
3. L. Ioan 15:9
4. M. 1 Ioan 4:11
5. M. Deuteronomul 8:18
6. J. Matei 16:3
7. V. Matei 16:18
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:23; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
8. S. Apocalipsa 10:11
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:22; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
9. D. Evrei 10:37
10. L. Efeseni 3:14,15
11. M. Matei 24:44
12. M. Matei 24:24
13. J. Apocalipsa 22:17
14. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
15. S. Romani 8:25
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
16. D. Psalmii 17:15
17. L. Psalmii 16:11
18. M. Ioan 10:27
19. M. Luca 2:12
20. J. Matei 1:21
21. V. Efeseni 6:10
a. s. B. 16:40; CT. 16:32; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:56; DJ. 16:52; AR. 16:53
22. S. Luca 2:14
a. s. B. 16:41; CT. 16:33; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:57; DJ. 16:53; AR. 16:53
23. D. Luca 2:10
24. L. Matei 2:11
25. M. Luca 1:28
26. M. Luca 2:14
27. J. Ioan 1:14
28. V. Daniel 10:17
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:57
29. S. Matei 7:20
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:30; MS. 16:46;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:58
30. D. 2 Cronici 25:8
31. L. 1 Tes. 5:16,17